

Byggeforetagender, som have været foretagne der, og Konsekvenserne deraf. Men i øvrigt skal jeg henlede Bestyrelsens Opmærksomhed derpaa, og det vil da rimeligvis føre til, at der vil blive forlangt noget højere Bevillinger. Men jeg tror egentlig, at man med Hensyn til den Slags Udgifter, hvor der kan vises noget større eller mindre Økonomi, og hvor man ikke i Forvejen bestemt kan overse det nødvendige Forbrug, er bedre tjent med, at Bevillingerne sættes noget knapt, selv om der bag efter kommer en Smule Overskridelse, end man er med, at det paa Grund af Anker over, at Bevillingerne ikke ere tilstrækkelige til Forbruget, skulde blive Skik at sørge for at faa meget rigeligere Bevillinger. Man fristes paa den Maade tit til at bruge noget mere, end der behøves. Men selvfølgelig skal det fra min Side ikke mangle paa den fornødne Opmærksomhed herpaa. Det høje Ting vil imidlertid let se, at hvor det drejer sig om Forvaltningen af Sindssygeanstalterne, vil Justitsministeriet ikke kunne bidrage væsentligt med Hensyn til Forvaltningen i Detailerne.

Ordføreren (Oscar Hansen): Jeg vil tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der ere fremkomne fra Mindretallets og Ministeriets Side, idet jeg i det hele kan erklære mig særdeles tilfreds med den Maade, hvorpaa de højtærede Ministre have stillet sig til Revisionens Betænkning. Det er ogsaa let forstaaeligt, at et Ministerium, der arbejder paa rolige Bevillingsforhold, vil sætte Pris paa at have Revisionen i Orden. Med Hensyn til dette Punkt om de almindelige Kontorudgifter, der blev berørt saavel af den højtærede Konseilspræsident som af Mindretallet, er der i Virkeligheden to Spørgsmaal. Det er ganske rigtigt, at der først er Spørgsmaalet om, hvorvidt forbedrende Arbejder kunne undrages Bevilningspligten, og det er vel nærmest det, der ligger Flertallet og Mindretallet imellem. Der er dernæst Spørgsmaalet om, hvorvidt disse forbedrende Arbejder med Rette høre hjemme paa Kontoen for almindelige Udgifter. Det er jo to af hinanden ganske uafhængige Spørgsmaal. Den højtærede Konseilspræsident mener nu, at disse Poster i Virkeligheden høre hjemme paa denne Konto, men jeg synes, at det ligger i selve Kontoens Navn: Almindelige Udgifter, at det ikke hører hjemme her, det er jo nemlig ualmindelige Udgifter. Her høre hjemme Udgifter, der komme igen

fra Dag til Dag, som Rengøring, Bogbinderarbejde, Anskaffelse af Papir og Penne og de øvrige Ting, der findes paa denne interessante Konto. Ved Siden af Rengøring paa denne Konto kommer saa de 600 Kr. til Professor Falbe-Hansen for et forberedende Arbejde. Der er her en forskellig Opfattelse af denne Kontos Betydning. Jeg mener rigtignok, at denne Konto ikke er det rette Hjemsted for disse Honorarer saa lidt som for de tidligere omtalte Rejseudgifter. Jeg vil tænke mig f. Eks., at Chefen for statistisk Bureau udtaler et Ønske om at komme til statistisk Kongres i St. Petersborg, og Ministeren finder det rimeligt at godkende dette Ønske; det at deltage i en statistisk Kongres kunde muligvis betragtes som en forbedrende Gerning, men det er dog næppe den Slags forberedende Arbejder, den højtærede Konseilspræsident har tænkt paa. Det har sikkert været ganske specielle Arbejder, der ere givne den vedkommende i Kommission at udføre, men vi vilde i alt Fald her have haft en Rejseudgift, som efter ministeriel Coutume vilde være indført paa Kontoen for almindelige Udgifter. Jeg synes dog ikke, at det er nogen almindelig Udgift i Sammenligning med Bogbinderarbejde og Rengøring osv.

Jeg takker den højtærede Konseilspræsident for den Maade, hvorpaa han har udtalt sig om Gendarmerispørgsmaalet, idet han har udtalt sin Villighed til at faa disse staaende Revisionspaategninger fjernede. I de Udtalelser, der fremkom fra Ministerbordet, vil der nu være tilstrækkelige Momenter for Statsrevisionen til at tage endelig Stilling saaledes, at vi endelig faa den Sag bort, og den ikke staaer som en uafsluttet Revisionsbemærkning i Fremtiden. Derimod er jeg naturligvis ikke saa betrygget med Hensyn til Ministerens Udtalelse angaaende de vestindiske Forhold, hverken angaaende det specielle Forhold, som jeg rent tilfældig har taget frem, nemlig den Sprogdygtighed, der bør være til Stede hos de Mænd, der sendes til Kolonierne, naar man vil have den Slags Kolonier, eller angaaende Sagen i sin Almindelighed. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at efterse Kolonialloven for Vestindien, § 57. Der staaer der et Par Linier, som jeg skal tillade mig at citere: „De for Kolonierne fornødne Udgifter i Moderlandet er Finansministeren bemyndiget til fremdeles at udbetale af Statskassen som Verurudgifter mod behørig Afregning med Kolonikasserne.“ Det var de for Kolonierne fornødne Udgifter i Moderlandet.